

UCHWAŁA
KOMISJI HABILITACYJNEJ DO SPRAW POSTĘPOWANIA
DR IZABELI PLIETH-KALINOWSKIEJ
O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO
W DZIEDZINIE NAUK SPOŁECZNYCH
W DYSCYPLINIE PEDAGOGIKA
Z DNIA 08.05.2024 ROKU

Na podstawie art. 221 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz.742 z późniejszymi zmianami) oraz na podstawie § 5 i 6 *Regulaminu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego* (stanowiącego załącznik nr 1 do Uchwały Senatu Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego Nr 11/2022/2023 z dnia 24 stycznia 2023 r.)

Komisja habilitacyjna ds. postępowania dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej na posiedzeniu przeprowadzonym w trybie zdalnym w dniu 8 maja 2024 roku w składzie:

1. dr hab. Dorota Krzemińska – przewodnicząca komisji
2. prof. dr hab. Zenon Gajdzica – recenzent
3. dr hab. Monika Parchomiuk – recenzent
4. prof. dr hab. Teresa Żółkowska – recenzent
5. dr hab. Marzenna Nowicka – recenzent
6. dr hab. Beata Bonna – sekretarz komisji
7. dr hab. Jacek Szczepkowski – członek komisji

stwierdza, co następuje:

§1

1. Po zapoznaniu się z czterema negatywnymi recenzjami sporządzonymi w postępowaniu dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej o nadanie stopnia doktora habilitowanego, dokumentacją postępowania oraz w wyniku dyskusji podczas posiedzenia, Komisja uznała, że aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe, w tym monografia zatytułowana „Relacje interpersonalne uczniów z niepełnosprawnościami w klasach integracyjnych: diagnoza i implikacje prakseopedagogiczne” nie stanowią istotnego wkładu w rozwój dyscypliny naukowej pedagogika.
2. Komisja wyraża negatywną opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika doktor Izabeli-Plieth Kalinowskiej.

Wynik jawnego głosowania w sprawie podjęcia uchwały w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej był następujący:

- na uprawnionych do głosowania 7 osób,
- obecnych było 7 osób,
- głosów za 0,
- głosów przeciw 7,
- głosów wstrzymujących się 0.

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1, który stanowi jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Przewodniczącemu Rady Dziedziny Nauk Społecznych UKW w Bydgoszczy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*Przewodnicząca Komisji
ds. postępowania dr Izabeli Plieth -Kalinowskiej
o nadanie stopnia doktora habilitowanego*

dr hab. Dorota Krzemińska, prof. uczelni

Załącznik nr 1: Uzasadnienie uchwały Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej z dnia 8 maja 2024 roku zawierającej negatywną opinię w sprawie nadania dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika

W postępowaniu habilitacyjnym wszczętym na wniosek dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej przygotowane zostały cztery recenzje. Konkluzje we wszystkich recenzjach są negatywne i kończą się stwierdzeniem, że osiągnięcia naukowe przedstawione przez Habilitantkę nie odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r., poz. 742 z późn. zm.).

W opinii wszystkich Członków Komisji, zarówno osiągnięcia naukowe, jak i pozostały dorobek dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej, nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny pedagogika, nie spełniają warunków do postawienia wniosku o nadanie Kandydatce stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika.

W trakcie posiedzenia Komisji habilitacyjnej ds. postępowania dr Izabeli Plieth-Kalinowskiej członkowie Komisji w następujący sposób uzasadniali swoją opinię:

- Dr hab. Monika Parchomiuk wskazała na rozproszenie tematyczne dorobku Habilitantki, po który ponadto w niewielkim stopniu sięgają inni badacze. Zwróciła również uwagę na brak koncepcyjnego osadzenia badań własnych, ich ukorzenienia w naukowej dyskusji, uzasadnienia formułowanych wniosków, odnoszenia się do doniesień badawczych innych autorów, zwłaszcza współczesnych (w tym obcojęzycznych), dodając, że jest to kluczowym elementem upowszechniania badań własnych. W opinii dr hab. M. Parchomiuk Kandydatka nie zadbała o staranny dobór literatury przedmiotu, przede wszystkim współczesnej, powołując się głównie na starsze opracowania z lat 70., 80. i 90., co świadczy o braku rozeznania w tematycznych zasobach badawczych w zakresie polskiej i obcej literatury. Kolejnym obszarem poważnych uchybień, wskazanych przez dr hab. M. Parchomiuk, pojawiających się artykułach i książkach Habilitantki są braki metodologiczne, m.in. stawianie nieuzasadnionych hipotez, odwoływanie się do wcześniej niesformułowanych hipotez, niepodawanie autora i opisu narzędzia badawczego, brak charakterystyki badanej grupy. Dr hab. M. Parchomiuk zwróciła również uwagę na zastosowanie w głównym osiągnięciu naukowym metod przynależnych badaniom ilościowym, pomimo zadeklarowanego przez Kandydatkę ich usytuowania w metodologii badań jakościowych. Kolejne wskazane przez dr hab. M. Parchomiuk uchybienia dotyczą dowolności w posługiwaniu się określonymi pojęciami, terminami i konstrukcjami bez ich ugruntowania we właściwie dobranej literaturze przedmiotu. Stosowane przez Habilitantkę nazewnictwo oraz repertuar określeń np. w odniesieniu do niepełnosprawności, specjalnych potrzeb edukacyjnych, nie jest zgodny z aktualną terminologią, co sprawia, że pojęcia, którymi operuje Habilitantka są nie tylko zdezaktualizowane, ale przypisuje się im znaczenie pejoratywne, a nawet krzywdzące (dla dziecka z niepełnosprawnością). Prowadzi to do licznych nadinterpretacji, dostrzeganych w wielu pracach, które Habilitantka przedstawiała do oceny. Uchybienia związane są także z

uproszczonymi opisami określonych zaburzeń, niepełnosprawności, myleniem pojęć i terminów. W wielu pracach dostrzega się również powtarzalność i wybiórczość wątków, co prowadzi do obniżenia ich wartości poznawczej. Pojawiają się też uproszczenia we wnioskowaniu. Wnioski i wywody nie posiadają dostatecznego uzasadnienia w wynikach badań własnych i innych autorów, często nie są opatrzone przypisami. Podstawą ustalenia zależności czy wnioskowania na temat różnic pomiędzy zmiennymi nie są ani właściwie określone wskaźniki, ani też wyniki uzyskane w toku zastosowania testów statystycznych. Dr hab. M. Parchomiuk zwróciła także uwagę na występujące w dorobku Habilitantki mieszanie wiedzy potocznej z wiedzą naukową, co nie w pełni służy wartości poznawczej opracowań. Dodała, że w pracach zauważalny jest brak szerszego namysłu nad obszarem aktualnych trendów i tendencji, związanych z interesującym Habilitantkę polem przedmiotowym, analizowaniem, łączeniem faktów, wnioskowaniem i poszukiwaniem dodatkowych uzasadnień. W konkluzji dr hab. M. Parchomiuk negatywnie oceniała dorobek dr I. Plieth-Kalinowskiej, uznając że nie spełnia on standardów poprawności naukowej i nie wnosi wkładu poznawczego w rozwój dyscypliny. W recenzji we wniosku końcowym zawarto stwierdzenie, że monografia stanowiąca podstawę ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz pozostały dorobek, w tym naukowy, popularyzatorski i organizacyjny Kandydatki nie spełniają w wystarczającej mierze warunków nadania stopnia doktora habilitowanego.

- Dr hab. Marzenna Nowicka odnosząc się do głównego osiągnięcia Habilitantki stwierdziła, że w podbudowie teoretycznej projektu, pomimo starań Kandydatki, aby problem międzyludzkich interakcji przedstawić w szerokim kontekście teoretycznym, powstał niespójny i powierzchowny obraz zagadnienia, świadczący o braku dystansu i krytycznej refleksji nad materiałem źródłowym, który składa się na fundament teoretyczny monografii. Dr hab. M. Nowicka wskazała również na brak samodzielności Habilitantki w korzystaniu z materiałów źródłowych, stosowanie cytowań z tzw. drugiej ręki oraz zdarzające się nieujmowanie kopiowanego tekstu w cudzysłów. Zwróciła także uwagę na brak rzetelności naukowej i sztuczne powiększanie objętości własnego dorobku, co uwidocznione zostało w podwójnym opublikowaniu treści rozdziału *Klasa integracyjna jako wyjątkowa grupa społeczna w systemie edukacyjnym (mniejsze zło?)*. Odnosząc się do projektu metodologicznego głównego osiągnięcia Habilitantki, dr hab. M. Nowicka wskazała na następujące uchybienia: osadzenie badań w niewłaściwym paradygmacie, brak wykorzystania zadeklarowanego podejścia hermeneutycznego do rekonstrukcji relacji społecznych w klasach integracyjnych, brak zadeklarowanej próby triangulacji podejść poznawczych i odniesień do jakościowych perspektyw badawczych, niejasne określenie celu badawczego oraz niejasności dotyczące interpretacji formalnej kwestionariuszy narzędzia zastosowanego do indywidualnej diagnozy nieprzystosowania społecznego w klasie szkolnej. W opinii dr hab. M. Nowickiej niejasności dotyczą także zbierania danych jakościowych, związanych ze sposobem wykorzystania zadeklarowanych przez Habilitantkę obserwacji i introspekcji prowadzonych w klasach integracyjnych, w tym pozyskiwania danych dotyczących prestiżu społecznego ucznia.

Dostrzega się tu również brak precyzji terminologicznej. Dr hab. M. Nowicka stwierdziła, że w odniesieniu do empirycznej części głównego dzieła pojawiają się wątpliwości dotyczące gromadzenia danych badawczych, a w rezultacie zebranego materiału empirycznego, ich analizy i wyciąganych wniosków, co ujawnia niekompetencje Kandydatki jako badacza naukowego. Oceniając pozostały dorobek Habilitantki, dr hab. M. Nowicka podkreśliła, że nie prezentuje on wysokiego poziomu naukowego, ma charakter lokalny, zawiera powielające się istotne błędy warsztatowe (m.in. brakuje informacji o przedmiocie badań, problemach i hipotezach badawczych, sposobie doboru próby). Profil publikacyjny Kandydatki uznany został za bardzo skromny, ukazujący przywiązanie do jednego czasopisma. W opinii dr hab. M. Nowickiej Kandydatka nie wykazuje się mobilnością naukową, a Jej aktywność naukowa skoncentrowana została na współpracy z badaczkami z macierzystej uczelni. W konkluzji dr hab. M. Nowicka stwierdziła, że wniosek przedstawiony do oceny wskazuje na zaangażowanego w pracę dydaktyczną praktyka, który świetnie wiąże zastaną wiedzę naukową z działaniem nauczycielskim na poziomie akademickim i szkolnym. Jednak przedmiotem oceny jest dorobek naukowy Kandydatki, który ma rozwijać teorię naukową. W opinii dr hab. M. Nowickiej na tym polu Habilitantka nie wykazała się należytych kompetencjami. Negatywnie oceniona została praktyka sztucznego powiększania dorobku poprzez autoplagiaty, a niski poziom metodologiczny prowadzonych przez Habilitantkę badań świadczy o niedostatecznym opanowaniu warsztatu badawczego i rzutuje na wiarygodność i trafność uzyskanych wyników. Uchybienia metodologiczne dotyczą szczególnie konstrukcji pola badawczego, logiki doboru próby oraz metod analizy danych empirycznych. Prowadzenie badań naukowych pozbawione zaplecza metodologicznego uznane zostało za jałowe, ponieważ rzutuje na wiarygodność oraz trafność wyników badań. Dr hab. M. Nowicka stwierdziła, że osiągnięcia naukowe Kandydatki nie stanowią znacznego wkładu w rozwój dyscypliny pedagogika, w związku z czym nie poparła wniosku o nadanie dr I. Plieth-Kalinowskiej stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie pedagogika.

- Prof. dr hab. Teresa Żółkowska odnosząc się do głównego dzieła naukowego Habilitantki stwierdziła, że praca ta nie stanowi oryginalnego osiągnięcia, wnoszącego znaczny wkład w rozwój pedagogiki (specjalnej). Ustosunkowując się do warstwy teoretycznej monografii, prof. dr hab. T. Żółkowska wyraziła opinię, że ma ona charakter ogólnikowy, brakuje w niej pogłębionej refleksji, dotyczącej przytoczanych treści. Nieobecne jest tu także definiowanie głównych pojęć i charakterystyka przyjętych do badań kategorii. Ponadto podkreśliła, że Autorka pisząc o różnych koncepcjach i podejściach robi to w bardzo powierzchowny sposób. Dodała, że pojawiają się tu także opisy, które nie są wykorzystywane przy interpretacji materiału badawczego. Prof. dr hab. T. Żółkowska zwróciła również uwagę na dużą ilość błędów w części metodologicznej, wyrażając opinię, że Habilitantka ma trudności z zaplanowaniem i przeprowadzeniem badań, zarówno w strategii ilościowej, jak i jakościowej. Dostrzegła istotne błędy pojawiające się już podczas formułowania celów, czy brak umiejętności operacjonalizacji zmiennych. Dodatkowo zwróciła uwagę na nieadekwatność

tytułu do treści publikacji. Wskazała na nieobecność opisu sposobu zbierania danych, stosowanie całkowitej dowolności w prowadzonej obserwacji, bez określenia jej celu oraz na budzące zdziwienie zalecenie biorącym udział w obserwacji studentom, aby posługiwali się emocjami podczas interpretacji zaobserwowanych faktów. Zastrzeżenia wzbudziła również interpretacja zmiennych ilościowych. Prof. dr hab. T. Żółkowska dodała, że Autorka nie zaprezentowała wykorzystywanych w badaniach technik statystycznych. Ponadto stwierdziła, że panujący w wywodzie Habilitantki chaos terminologiczny wskazuje na brak umiejętności prowadzenia naukowej dyskusji i analiz, w ścisłym związku z aktualnie obowiązującymi definicjami, osiowych dla publikacji Kandydatki pojęć oraz związaną z nimi siatką znaczeniową. Krytycznie odniosła się również do interpretacji danych jakościowych. Zwróciła uwagę na brak opisu, w jaki sposób przeprowadzona została analiza materiału empirycznego oraz na to, że opis wyników badań jest ogólnikowy, pobieżny, a ich interpretacja fragmentaryczna, zdawkowa i nie odnosi się do specyfiki funkcjonowania uczniów z niepełnosprawnościami. W pracy nie ma dyskusji wyników i podsumowania. Odnosząc się do rozdziałów w monografiach zbiorowych, prof. dr hab. T. Żółkowska wskazała na duże zróżnicowanie ich tematyki, co przyczynia się do braku pogłębionej refleksji w zakresie analizowanych zagadnień. Stwierdziła, że wszystkie te prace charakteryzuje niski poziom merytoryczny. Nie ma w nich prezentacji podstaw teoretycznych, zdefiniowania wybranych do badań pojęć, kategorii, a przegląd literatury jest niezadowolający. Teksty pozbawione są wyjaśnienia kryteriów doboru grupy badawczej, sposobu przebiegu badania oraz odpowiedniej analizy materiału empirycznego. Podobne uwagi sformułowane zostały do artykułów, przy czym prof. dr hab. T. Żółkowska wyraziła opinię, że nieco korzystniej zaprezentowano w nich warstwę teoretyczną. Jednak poziom merytoryczny tych prac uznany został za niski. Odwołując się do aktywności naukowej Kandydatki, prof. dr hab. T. Żółkowska stwierdziła, że nie realizowała Ona staży naukowych na uczelniach polskich i zagranicznych, a Jej aktywność pod względem współpracy z innymi uczelniami i kołami badawczymi jest skromna. Ponadto Habilitantka nie wykazała się dorobkiem kierowania międzynarodowymi czy krajowymi projektami badawczymi. Nisko oceniona przez prof. dr hab. T. Żółkowską została również działalność organizacyjna i popularyzatorska Kandydatki, natomiast pozytywne stwierdzenia odnosiły się do Jej dużej aktywności dydaktycznej. Dane naukometryczne dotyczące dorobku dr I. Plieth-Kalinowskiej uznane zostały za skromne. W konkluzji prof. dr hab. T. Żółkowska stwierdziła, że dorobek Habilitantki nie może być podstawą do nadania stopnia doktora habilitowanego.

- Prof. dr hab. Zenon Gajdzica zwrócił uwagę, że dr I. Plieth-Kalinowska w głównym osiągnięciu naukowym osadza badania w paradygmacie interpretatywnym, ale w konstrukcji projektu stosuje procedury typowe dla badań ułożonych w paradygmacie pozytywistycznym – począwszy od struktury pracy poprzez cele, problemy, ustalenie zmiennych i wskaźników, po zastosowanie języka, który jest typowy dla tego paradygmatu. Zdaniem prof. dra hab. Z. Gajdzicy wynika to z niezrozumienia różnic pomiędzy wspomnianymi paradygmatami, na co

wskazuje analiza treści książki. Paradygmat interpretacyjny, w opinii prof. dra hab. Z. Gajdzicy, odgrywa w badaniach Kandydatki jedynie wypaczoną rolę dopełniającą. Odnosząc się do koncepcji badań, prof. dr hab. Z. Gajdzica stwierdził, że przedmiot i cel badań oraz problemy badawcze wykazują luźny związek. W ich opisie pojawiają się różnego rodzaju kategorie, najczęściej niezdefiniowane, a Autorka posługuje się nimi niekonsekwentnie – inne pojawiają się w celu, inne w pytaniach badawczych czy zmiennej zależnej. Określanie przez Kandydatkę zmiennych i wskaźników w Jej badaniach, pozostaje w sprzeczności z deklaracją o stosowaniu badań jakościowych. Wskazano także na brak uzasadnienia kryteriów doboru badanej grupy, zwracając ponadto uwagę na trudność ekstrapolowania wyników na szerszą populację, ponieważ wszyscy badani byli uczniami jednej szkoły. W opinii prof. dra hab. Z. Gajdzicy jakość zebranych danych ograniczał fakt związany z tym, że Badaczka nie pełniła roli obserwatora jakościowego, natomiast pełnili ją przeszkoleni studenci. Prof. dr hab. Z. Gajdzica zwrócił ponadto uwagę na brak informacji o wykorzystywanych narzędziach analiz statystycznych. Podkreślił również, że trudno doszukać się naukowości w omawianiu danych jakościowych, bowiem nie sprecyzowano sposobów ich gromadzenia oraz pojawiają się wątpliwości dotyczące tego, jakie były drogi analizy materiału empirycznego, w jaki sposób wyłoniono poszczególne kategorie, co powoduje ateoretyczność prowadzonego wywodu. Dodał, że w ostatnim rozdziale monografii, będącym podsumowaniem projektu badawczego, zabrakło nawiązania do teorii, próby odniesienia się do określonej koncepcji – jako filtra teoretycznego dla dyskusji nad wynikami badań własnych oraz wyłonionymi konkluzjami. Oceniając pozostały dorobek publikacyjny Habilitantki, prof. dr hab. Z. Gajdzica zwrócił uwagę na znaczne zróżnicowanie tekstów pod względem tematyki, dodając że część z nich stanowią typowe opracowania metodyczne (które zostały ocenione przez Profesora pozytywnie) lub publicystyczno-metodyczne, natomiast kilka teksów ma charakter przyczynkowy. Wyraził opinię, że trudno jest w nich znaleźć jakiegokolwiek kryteria naukowości. Stwierdził również, że niewielki zbiór stanowią opracowania przeglądowe, w których znajdują się nieliczne publikacje świadczące o podjęciu przez Autorkę nieco bardziej rzetelnej próby analizy opisywanych kwestii, natomiast największą grupę tworzą artykuły i rozdziały w pracach zbiorowych, prezentujące wyniki badań własnych. Zdaniem prof. dr hab. Z. Gajdzicy słabość tego dorobku to również brak rzetelnych opisów koncepcji badań. W większości opracowań Autorka nie podaje ich celu, nie stawia żadnych tez, które próbuje sfalsyfikować w trakcie analizy, a istotne kategorie traktuje w sposób powierzchowny. Brakuje w nich opisu metod, technik i narzędzi badawczych lub są one bardzo powierzchowne. Habilitantka zupełnie pomija informacje na temat kryteriów doboru badanej grupy (a są nią najczęściej uczniowie z jednej lub dwóch szkół w Bydgoszczy). Dodatkowo prezentacja wyników badań nie zawiera głębszej dyskusji, a one same ograniczone są do przywoływania danych w ujęciu procentowym. Brakuje również próby osadzenia wywodu i dyskusji wyników badań własnych w kontekście wybranych teorii, rzadko konstruowane są rozbudowane konkluzje. W niektórych z tych prac (Profesor w trakcie wypowiedzi odwoływał się do konkretnych prac podając ich tytuł i rok publikacji) Autorka przedstawia wyniki badań realizowanych przez studentów w ramach prac

licencjackich i magisterskich, które ponadto zostały zgromadzone przez jednego studenta, co budzi pewne wątpliwości etyczne w odniesieniu do takiego sposobu postępowania. Prof. dr hab. Z. Gajdzica dodał, że w tej grupie tekstów są też dwa opracowania, które wyróżniają się korzystnie na tle całego dorobku, jednak jest to za mało, aby ocenić cały dorobek pozytywnie. Konkludując prof. dr hab. Z. Gajdzica wyraził globalnie negatywną ocenę dorobku naukowego Habilitantki, w tym pracy wskazanej jako podstawowe osiągnięcie naukowe oraz Jej aktywności dydaktycznej i organizacyjnej. W związku z czym nie poparł wniosku o nadanie dr I. Plieth-Kalinowskiej stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie pedagogika.

- Dr hab. Beata Bonna stwierdziła, że po zapoznaniu się z czterema negatywnymi recenzjami, głównym osiągnięciem naukowym dr Plieth-Kalinowskiej, a także Jej pozostałym dorobkiem i prowadzoną aktywnością zgadza się z opiniami Recenzentów. Formułując swoją opinię dotycząc osiągnięć Kandydatki zwróciła uwagę na następujące kwestie: Autorka badań jest doświadczonym dydaktykiem, pracującym nie tylko z przyszłymi nauczycielami na poziomie akademickim, ale również w klasie integracyjnej w szkole podstawowej. Podejmuje jednocześnie aktywność naukową. Ta rzadka możliwość łączenia teorii z praktyką mogłoby tworzyć podwaliny pod szeroką perspektywę badawczą, zarówno w zakresie projektowania badań, jak i ich wnikliwych analiz. Problematyka badań, którą podjęła Habilitantka w głównym osiągnięciu naukowym jest bardzo istotna z punktu widzenia poprawy funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami w rzeczywistości klasy szkolnej, wynika z Jej zainteresowań. Dalsze jej eksplorowanie należy uznać za zasadne. W teoretycznej części opracowania odczuwa się niedosyt treści dotyczących niepełnosprawności, klas integracyjnych czy szerzej edukacji włączającej. W tej części pracy dominują powierzchowne i lapidarne opisy prezentowanych zagadnień, nie ma w niej pogłębionych analiz, polemiki i komentarzy świadczących o ustosunkowaniu się Autorki do prezentowanych treści. W części metodologicznej dostrzega się błędy, w szczególności odczuwalny jest nieład pojęciowy, co m.in. powoduje, że przedmiot i cele badań charakteryzuje brak spójności. Do problemu głównego o charakterze diagnostycznym błędnie postawiona została hipoteza. W pracy nie zamieszczono opisu zastosowanych statystycznych metod opracowania danych ilościowych, co budzi wątpliwości dotyczące prowadzonych analiz. Brakuje również wyjaśnienia, w jaki sposób gromadzone i analizowane były dane jakościowe. W odniesieniu do strategii badań jakościowych bezzasadnie wyodrębniono zmienne i wskaźniki. Część empiryczna pracy pozbawiona została dyskusji wyników, usytuowania własnych efektów badań w szerszym kontekście, co jest istotnym elementem opracowań naukowych. Uwagę zwraca prezentacja wyników ilościowych, która jest enigmatyczna, mało czytelna i mało dokładna. Brakuje tu pogłębionych analiz i interpretacji wyników. W całości opracowania widoczna jest duża ogólnikowość i lakoniczność prezentowanych treści, zarówno w warstwie teoretycznej, jak i dotyczącej analiz materiału badawczego. Pozostały dorobek Autorki również obarczony jest niedociągnięciami, zarówno w warstwie teoretycznej, jak i metodologicznej, powielonymi w głównym osiągnięciu naukowym, choć w artykułach i rozdziałach dostrzega się pewien postęp w rozwoju myślenia

naukowego Habilitantki. W konkluzji dr hab. Beata Bonna nie poparła wniosku o nadanie dr I. Plieth-Kalinowskiej stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie pedagogika, ponieważ w Jej opinii osiągnięcia naukowe Habilitantki nie stanowią znacznego wkładu w rozwój pedagogiki.

- Dr hab. Jacek Szczepkowski zgodził się z opiniami sformułowanymi we wszystkich recenzjach dotyczących dorobku dr I. Plieth-Kalinowskiej. Odnosząc się do autoreferatu Habilitantki, zwrócił uwagę na brak wyszczególnionych pól badawczych tego dorobku, co może wskazywać na pewien rodzaj braku dojrzałości lub braku uważności na to, aby dorobek przygotować w sposób spełniający pewne kryteria, istotne w jego ocenie. Zdaniem dra hab. J. Szczepkowskiego, dostrzegany tutaj brak spójności może wskazywać na trudności w zakresie konceptualizacji tego, czym Kandydatka się zajmuje, co przełożyło się później na pozostałe kategorie oceny, dotyczące merytorycznej oceny samej pracy. Dr hab. J. Szczepkowski zwrócił także uwagę na to, że osiągnięcia naukowe Habilitantki wydają się być niewielkie. W Jej dorobku jest niewiele artykułów i opracowań, które mogłyby być elementem wyróżniającym, wnoszącym wkład w rozwój nauki. Dr hab. J. Szczepkowski w konkluzji stwierdził, że dorobek dr I. Plieth-Kalinowskiej nie spełnia wymogów określonych w Ustawie o szkolnictwie wyższym i nauce. W związku z tym zawnioskował za odmową nadania Kandydatce stopnia naukowego doktora habilitowanego.

- Dr hab. Dorota Krzemińska odnosząc się do głównego osiągnięcia naukowego dr I. Plieth-Kalinowskiej stwierdziła, że Habilitantka nie poradziła sobie z wyzwaniem teoretycznymi, metodologicznymi i empirycznymi. W pracy zaskakuje słabość osadzenia w płaszczyźnie teorii, języku i pojęciach pól przedmiotowych, skupionych wokół osiowych, dla przedmiotu Jej dociekań, kategorii. W warstwie teoretycznej brakuje opracowania aktualnego stanu wiedzy dotyczącego interesujących Habilitantkę zagadnień, z odwołaniem się do materiałów źródłowych, w tym także obcojęzycznych. Zdaniem dr hab. D. Krzemińskiej ma to ogromne znaczenie, zwłaszcza wówczas, gdy projekt badawczy de facto osadzony jest w ilościowym modelu empirii, ponieważ skonkretyzowanie pewnych założeń czy wstępnych tez wymaga rozeznania w bieżących publikacjach. Dr hab. D. Krzemińska zwróciła także uwagę na liczne merytoryczne nieścisłości natury terminologicznej, definicyjnej, na pewien „bałagan” dotyczący pojęcia niepełnosprawności, niepełnosprawności intelektualnej, kategorii normy, orzekania o niepełnosprawności, procedur wiodących do orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego, podkreślając, że te elementarne rzeczy powinny zostać poddane szczegółowej prezentacji i analizie w odniesieniu do bieżących ustaleń oraz obowiązującego porządku prawnego. Dr hab. D. Krzemińska wyraziła opinię, że w części metodologicznej pracy widoczne są również liczne i istotne błędy metodologiczne. Pewnym zaskoczeniem jest sprzeczność między deklaracją paradygmatyczną – osadzenia badań w nurcie interpretatywnym, podczas gdy opis koncepcji badań i ostateczna realizacja tego projektu oraz sposób prezentacji wyników i ich analizy są ugruntowane w pozytywistycznej, ilościowej opcji

metodologicznej, co podważa wartość empiryczną i naukową przedsięwzięcia badawczego dr I. Plieth-Kalinowskiej. Odnosząc się do uwag zawartych w recenzjach i tych wyrażonych w swojej opinii, dr hab. D. Krzemińska stwierdziła, że podają one w wątpliwość i stawiają pytania o świadomość i dojrzałość metodologiczną Habilitantki. Kolejną słabą stroną głównego osiągnięcia Kandydatki, na którą dr hab. D. Krzemińska zwróciła uwagę jest powierzchowność ugruntowania teoretycznego, które uwidacznia się również w wywodzie dotyczącym prezentacji i analizy wyników badań, gdzie Kandydatka nawet nie podjęła próby dyskusji własnego materiału badawczego oraz formułowanych wniosków i konkluzji – z odniesieniem do zaproponowanych konceptów teoretycznych, co stawia pod znakiem zapytania gotowość Badaczki do samodzielności naukowej. Odnosząc się do całości dorobku Habilitantki dr hab. D. Krzemińska stwierdziła, że można formułować wobec niego podobne uwagi – związane ze słabością zarówno wątków metodologicznych, osadzenia teoretycznego, jak i umiejętności poruszania się w konceptach teoretycznych, które byłyby (trafnie dobranym) filtrem interpretacyjnym dla empirii. Dr hab. D. Krzemińska podkreśliła, że Habilitantka jest osobą osadzoną w praktyce edukacyjnej i być może na tym polu powinna budować swój dalszy dorobek. W konkluzji stwierdziła, że przedstawione do oceny osiągnięcie oraz pozostały dorobek naukowy i organizacyjny dr I. Plieth-Kalinowskiej nie może zostać uznany za wartościowy poznawczo i dojrzały naukowo, zatem nie spełnia on w wystarczającym stopniu warunków nadania stopnia doktora habilitowanego.